Nádražácká - Láďa Svoboda

```
     Ami                   C                        G
1. Kdepak už je odhoukáno romantice vlaků starých let,
     Ami                          C                            G
   ten, kdo kdysi jezdil s párou musí bejt už dneska šedej kmet.
              F                          C                G
   Prastarý drncáky, co chrlej jiskry našinec už sotva uvidí.
      Ami                    C
   Často chytly louky, pole nebo seno ve stodole,
      G                      F         G      Ami     D
   požárníci v jednom kole, ajznboňák jenom závidí.
      G       C                                              Dmi
R: Říkám ti zamáčkni si slzu v očích nedávej se vzpomínkami zmást.
              F                          G                    C     G
   Marný je vracet dobu, dynamity pod koleje  na doutnáku klást.
              C                                              Dmi
   Radši si stáhni kšandy, kup si lístek a kšilt posuň do čela.
            F                          G                  C    E
   Odpískej na nádraží vlaku odjezd a plácačkou mávej z vesela.

2. Škoda, že se všechno mění, život jako vlaky uhání,
   mašinfíra nediví se, že ho kluci s kolem dohání.
   Dneska stroje koridorem jezděj nadzvukovou rychlostí.
   Jenže mi přijde líto, zabolí to, že už z mostu neskončím to
   v uhláku a bez lístku, ať se nemusím hádat s průvodčím.
R:

3. Tam za městem kdesi stranou stojí naše starý nádraží.
   Dávno žádnej brzdař, četník ani přednosta ho nestřeží.
   Lístky koupíš internetem nebo ve vagónu pěkně cash.
   Jsou to ale špatný časy, až mi z toho šednou vlasy,
   nedivte se , že bych asi raději v trati potkal mrtvej vlak.
R:
```